

בס"ד. ר"ד ש"פ תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשי"א.

בלתי מוגה

(לאחרי התפלה אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א להחתן שעלה לתורה:)
 בא' המאמרים שנתן כ"ק מו"ח אדמו"ר ללמדו ביום ההילולא ב'
 ניסן¹, מבאר הפסוק (שבהתחלת פרשתנו) "ואתה תצוה את בני ישראל
 ויקחו אליך שמן וגו' להעלות נר תמיד":

"לכאורה יפלא הדבר איך אפשר דנר שהוא הארה יהי' בו ענין
 התמידית שמתייחס רק אל המאור?"

ומבאר², שזהו החידוש ד"ואתה תצוה", ש"משה בכחו לצוות, היינו
 לקשר ולחבר כללות נש"י (עם הקב"ה) .. ואז הנה גם נר שהוא הארה
 הרי מתגלה בו כח העצמי דגם הוא יהי' בבחי' תמיד שהוא ההתקשרות
 בנצחיות דא"ס", ומסיים, ש"הסיוע לזה הוא ע"י ההתקשרות בבחי' משה
 שהם ראשי אלפי ישראל אתפשטותא דמשה".

וענין זה נוגע גם לבנין בית בישראל, "בנין עדי עד" [שהסדר בזה
 (כבכל הענינים) הוא לכל לראש בנוגע לרוחניות, בנוגע לאהוי"ר
 שנקראים בן ובת³, ועי"ז גם בנוגע לגשמיות, בן ובת כפשוטן] — שהכח
 לזה שבית פרטי בישראל יהי' בו ענין התמידיות, שזהו"ע "בנין עדי עד",
 הוא, ע"י משה, ובמילא, הסיוע לזה הוא ע"י ההתקשרות למשה,
 אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא⁴.

(1) ד"ה זאת תורת הבית תרפ"ט (סה"מ קונטרסים ח"א לט, א ואילך. תרפ"ט ע' 162 ואילך).
 (2) סד"ה הנ"ל (סה"מ קונטרסים שם מה, וש"נ).
 (3) מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תס ואילך.
 (4) תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, רע"א).